

Sila matiek

Suspírium: „Boha Otca milovaní a Ježišom Kristom chránení: milosrdenstvo vám i pokoj a láska v hojnosti!“ (Jud 3a.2) Amen.

Pieseň: Žalm č. 72:1: „Ó, Bože, kráľovi daj súdy...“

Pozdrav: „Hlasne jasaj Bohu, celá zem! Spievajte na slávu jeho mena, jeho slávu šírite chválospévom!“ (Ž 66,1-2) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Pavla Timotejovi v 1. kapitole v 3. až 6. verši: „Ďakujem Bohu, ktorému slúžim ako moji predkovia s čistým svedomím, keď neprestajne dňom i nocou vo svojich prosbách spomínam na teba. Keď si spomínam na tvoje slzy, túžim ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou. Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará mama Lóis i tvoja matka Eunike a ktorú máš, ako som presvedčený, aj ty. Preto ti pripomínam, aby si roznechoval oheň Božieho daru.“ (ITim 1,3-6)

Pieseň: Chválospév č. 587: „Blažený je dom, kde Ty si hosť, Kriste,...“

Vzdych: „Nech ťa zo Siona požehnáva Hospodin, ktorý utvoril nebo i zem!“ (Ž 134,3) Amen.

Lekcia: Piata Kniha Mojžišova 28, 1-14

„Ak budeš naozaj počúvať hlas Hospodina, svojho Boha, zachovávať a uskutočňovať všetky jeho príkazy, ktoré ti dnes dávam, Hospodin, tvoj Boh, ťa vyvýši nad všetky národy zeme. Keď budeš poslúchať slovo Hospodina, svojho Boha, spočinú na tebe všetky tieto požehnanie a budú ťa sprevádzať. Požehnaný budeš v meste a požehnaný budeš na poli. Požehnaný bude plod tvojho života, plodiny tvojej zeme, plod tvojho dobytká, mláďatá tvojich zvierat a prírastky tvojho stáda. Požehnaný bude tvoj kôš i tvoje koryto. Požehnaný budeš, keď budeš vchádzať a požehnaný budeš, keď budeš vychádzať. Hospodin sa postará o porážku tvojich nepriateľov, ktorí povstanú proti tebe. Jednou cestou vyrazia proti tebe a siedmimi cestami budú pred tebou utekať. Hospodin prikáže, aby bolo požehnanie v tvojich zásobárňach i vo všetkom, čoho sa chopí tvoja ruka. Požehná ťa v krajine, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh. Ak budeš zachovávať príkazy Hospodina, svojho Boha, a kráčať po jeho cestách, Hospodin ťa povýši na svätý ľud, ako ti prisahal. Potom všetky národy zeme uvidia, že nosíš Hospodinovo meno a budú sa ťa báť. Hospodin ti dá hojnosť blaha, a to v plode tvojho života, v plode tvojho dobytká i v plodinách tvojej pôdy v krajine, o ktorej Hospodin pod prísahou slúbil tvojim otcom, že ti ju dá. Hospodin ti otvorí štedrú pokladnicu, nebesia, a v pravý čas pošle na tvoju krajinu dážď; bude požehnávať každé dielo

tvojich rúk. Budeš požičiavať mnohým národom, ale ty si nebudeš požičiavať od nikoho. Ak budeš poslúchať príkazy Hospodina, svojho Boha, ktoré ti dnes prikazujem zachovávať a uskutočňovať ich, Hospodin ťa ustanoví za hlavu, nie za chvost. Budeš vystupovať čoraz vyššie a nebudeš upadať. Neodchyluj sa ani napravo, ani naľavo, ani od jediného slova, ktoré vám dnes prikazujem, a nechod' za inými bohmi, aby si im slúžil."

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba: Boh požehnaní a zaslúbení v Pánovi Ježišovi Kristovi!

S vďačným srdcom ďakujeme za spoločenstvo, ktoré sa na tomto mieste zhromaždilo. Ďakujeme za príchod detí, za chlapcov a za dievčatá, za otcov, za manželov, a za dedkov, ktorí vstúpili do chrámu Božieho v srdci s vďakou Pánovi za stelesnenie pozemskej lásky, za milujúce a verné mamičky a babičky. Nech je zvelebené jedine Tvoje presväté meno Pane náš, ak môžeme s Timotejom vysloviť, že naše manželky, mamičky, babičky a vychovávateľky boli verné nielen nám, ale aj Tebe, Ktorý si nadovšetko Hospodin. Chválime Ťa, že aj na zemi poukazuješ na to, že ten je blahoslavený, Ktorý v Teba dôveruje a neprestajne sa modlí, lebo Ty si náš Boh od lona matky. Prosíme, láskavý a milostivý Otče náš v Pánovi Ježišovi Kristovi, živ nás dnes svojím životodarným Slovom silou a mocou Duchu Svätého. Nech k nám prúdi moc Tvojho slova a v mene nášho Pána Krista môžeme vysloviť: Nech je požehnané Tvoje meno, Svätý, Svätý, Svätý. Nauč nás chápať váhu vernosti a požehnaní, ktoré od seba často odhadzujeme, keď zhrešíme proti Tebe a blíznym myšlienkami, slovami, skutkami a opomenutím. Zver nám dnes svoju vôľu pre nás samých, zacielené pre našu rodinu, zacielené pre naše okolie, zacielené pre naše mesto, zacielené pre náš ľud a národ, zacielené pre národy okolo nás a celý svet. Dodaj nám istotu viery a nádeje, aby v našich domovoch a v cirkevnom zbore sme stáli pevne s kresťanskou zodpovednosťou a dôstojnosťou, ktorú sme získali jedine v Kristovi, v našom Pánovi. Otče náš, vypočuj nás pre svojho jednorodeného Syna, nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Pieseň: Žalm č. 118:1-4: „Ó, chváľte láskavého Pána...“

Vzdych: „...odmena je plod života. A [Ježiš] vzal dieťa, postavil ho doprostred nich, potom ho zobral do náručia a povedal im: „Kto prijíma jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma. A kto mňa prijíma, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“ (Ž 127,3, Mk 9,36-37) Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Kráľov 3, 16-28

„Raz prišli ku kráľovi dve neviestky a posadili sa pred neho. Jedna povedala: „Ó, pane môj, ja a táto žena bývame v jednom dome. Ja som pri nej v dome porodila.

Na tretí deň po mne porodila aj táto žena. Boli sme samy. Okrem nás dvoch nebol s nami v dome nikto iný. Syn tejto ženy však v noci zomrel, lebo ho prilahla. O polnoci, kým tvoja služobnica spala, ona vstala, odtiahla mi od boku syna a uložila si ho do lona. Svojho mŕtveho syna však vložila mne do lona. Keď som ráno vstala nadojčiť si syna, bol už mŕtvy. Ráno som si ho lepšie prezrela a zistila som, že to nie je môj syn, ktorého som porodila.“ Druhá žena však tvrdila: „To nie! Môj syn je ten živý a tvoj syn ten mŕtvy.“ Táto zase vravela: „Čoby! Tvoj syn je ten mŕtvy a môj syn ten živý.“ Tak sa hádali pred kráľom. Kráľ uvažoval: „Táto tvrdí: ‚Tento živý je môj syn a ten mŕtvy tvoj.‘ Tamtá zase hovorí: ‚To nie! Tento mŕtvy je tvoj a ten živý môj.‘“ Kráľ prikázal: „Doneste mi meč!“ Priniesli meč pred kráľa. Nato povedal kráľ: „Rozotnite to živé dieťa na dvoje a dajte polovicu jednej i druhej!“ Tu zvolala žena, ktorej ten živý syn patril. Kráľovi povedala, pretože sa v nej ozval materinský súcit k vlastnému synovi: „Pane môj, dajte jej to živé dieťa a nezabíjajte ho!“ Tá druhá však povedala: „Rozotnite ho, nech nebude ani moje, ani tvoje!“ Kráľ rozhodol: „Živé dieťa dajte tejto a nezabíjajte ho! Ona je jeho matka.“ Keď sa celý Izrael dozvedel o rozsudku, ktorý vyniesol kráľ, vážili si kráľa, lebo videli, že pri výkone práva je v ňom Božia múdrosť.“

Tolko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

V čítanom biblickom príbehu sa zjavujú tri dôležité postavy: dve matky a jeden kráľ. Kráľ po prvýkrát môže Božiu múdrosť využiť v domácnosti ťažkostí. On nežiadal bohatstvo, slávu a česť pre svoje meno, ale modlil sa za múdrosť, teda bázeň Hospodinovu vo svojom živote. Dokonca aj v tejto chvíli si môže vybrať, či sa budete pridržať prameňa požehnaní, a to Boha, alebo sa spoľahne na svoj vlastný rozum. (por. Prís 3,5-6) Môže rozhodnúť o rodinách, ktoré krvácajú z tisíc rán. Dve ženy, dve neviestky, dve hostinské s dvoma deťmi. Pochádzajú z najnižšieho spoločenského postavenia, pred kráľom nemajú čo robiť, ale stoja pred ním, lebo ich život sa veľmi skomplikoval. Každá žena a každá mamička má miesto pred Najvyšším, pred Kráľom kráľov a Pánom pánov. Každá matka musí každý deň stáť pred Sudcom a zodpovedať sa za životy, ktoré dostala ako dar. Materstvo je správcovstvo. Materstvo je najväčší dar nebeského kráľa. Prvá matka v Biblii sa volala Eva, pretože „*ona bola matkou všetkých živých.*“ (por. 1Mojž 3:20) Zodpovednosť treba prevziať na plecía a slúžiť im.

A otázka, ktorá sa vynorila z tmy Izraela je nad sily každého človeka: Ktoej z nich patrí živé dieťa? Ženy – neviestky slúžili v hostinci a jedno dieťa zomrelo, keď nikto nebol prítomný, takže pri incidente nemohol byť ani svedok a ani podozrivý. Svedectvo jednej ženy sa nezhoduje s výpoveďou druhej. Realita je však očividná. Faktom je, že jedno z detí zomrelo. Zlyhanie jednej z nich má svoje opodstatnenie. Kto je zodpovedný? Kto upadol do takého hlbokého spánku, že zabudol aj na vlastné dieťa? Kto je dobrý a kto zlý? Koľkokrát sme zmätení, keď o zverených svedčia dve deti, dvaja rodičia, alebo dvaja učitelia. Koľkokrát zaznie obvinenie zo strany detí, že majú neopatrnú mamičku, a príde obranná odpoveď z druhej strany: „Urobil som pre Vás všetko.“ Stoja naše výpovede vždy na tom istom pilieri? Okopávame ten duchovný obal, v ktorom by malo byť bezpečie a ozajstná súdržnosť? Na duchu krívame a vyznieva to tak ako svedectvo týchto žien: „To nie!“ Zahrávame sa s ohňom a naše výpovede stoja proti sebe: „To nie!“ Alebo mlčíme, aj keď by sme mali dieťaťu i okolitému svetu povedať pravdu, že zlyhávame. Dieťa veľmi dobre cíti, že na ňom len ležíme a ono poukazuje na svoje ochrnutie, mrzne, a potrebuje okysličenie celého tela. Potrebuje byť na čerstvom duchu. Často sa nám topia deti v kaluži. V rodinách je častokrát stav na prahu smrti, lebo nestačí len výpoveď: „Ja som tvoja matka, a ty si moje dieťa, ale treba to dokazovať každý deň.“ Apoštol Ján tak krásne odporúča svojmu spoločenstvu: „Deti moje, nemilujme len slovom ani jazykom, len skutkom a opravdivo.“ (1Jn 3,18) Ježišova výpoveď o vzťahoch je však celkom iná: „Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí: traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi, matka proti dcére a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre.“ (Lk 12,52-53) Otázka je, očami koho vidíme naše deti. Držíme sa toho, že sú zapožičiavaní nám a lipneme na Pánovi života? Často vykonávame funkciu sudcu, hoci oni a ony sú e v rukách kráľa, nie v našich rukách. Dieťa je nám zapožičiavané. Ich život je odmena. A stanú sa požehnaním: „**Ak budeš naozaj počúvať hlas Hospodina, svojho Boha, zachovávať a uskutočňovať**

všetky jeho príkazy, ktoré ti dnes dávam, Hospodin, tvoj Boh, ťa vyvýši nad všetky národy zeme.“ Kráľ je iniciátor. Boh je iniciátor. Vždy na to zabudneme. Už dávno bolo rozhodnuté, veď Hospodin rozšíril svoju lásku týmto dvom matkám, ale ako sa tieto dve matky rozhodli? Veľkou otázkou je i dnes, či ľudia, rodiny, matky, otcovia, deti chcú, aby *v meste a na poli boli požehnaní, aby boli zdraví a prosperovali, aby plod života, plodiny zeme, plod dobytka, mláďatá zvierat a prírastky stáda, ich koše i koryto bolo plné Božej hojnosti*, alebo zámerne si zvolia opak? Veľkou otázkou je, či prinášam každý deň Pánovi živé alebo neživé dieťa? Nosíme požehnanie nebeského Otca alebo žijeme hrozbou kliatby?

Namiesto obviňovania je však potrebné konať. Kráľ Šalamún vidí, že je to otázka života a smrti. Toto je o budúcnosti. Nad touto žiadosťou nemôže mávnuť rukou. Nechá priniesť meč. O živote a smrti sa dá rozhodnúť len takto. Radikálne a razantne. Vedľajšie prímluvy musia skončiť. Neexistuje žiadna obrana, ktorá by tu obstála, veď jeden ľudský život vyhasol, a kto je za to zodpovedný. Jasne vidíme len s mečom. Meč Ducha je Slovo Božie. Vytiahnite každý deň svoj meč, Bibliu, drahé mamičky, Písmo Sväté, ktoré ste dostali na confirmáciu, a horlivo ju čítajte, pretože len týmto spôsobom úplne uvidíte život pred sebou a jeho skutočný zmysel. Šalamún dobre vie, že jedna z dvoch matiek je víťazka a druhá porazená, keďže obe začínali ako víťazky, no jedna zaostala z nedbanlivosti a musí nájsť práve ju. Kto je skutočná matka živého dieťaťa? - hľadá sa odpoveď na túto závažnú otázku. Kráľ vidí, kto s čistým srdcom zachováva život, a vidí aj to, kto ho môže zahodiť pred svet, ktorý ho už celý pokazil. Je zodpovednosťou matiek chrániť životy ním zverených. Kto chráni život? Kto bojuje o a za život? Kto je schopný vzdať sa na celý život seba samého, zotrvať na svojom mieste, patriť tomu druhému, žiť pre iných a budovať to druhé, aby bolo oveľa šľachetnejšie a prinášalo viac ovocia vlastným životom ako ona sama. Ochrana života poukazuje na to, kto je skutočná matka a ozajstný rodič. Život, ktorý nám bol zverený, treba strážiť, chrániť a pestovať. Jedna matka pustí ruku dieťaťa a necháva rozhodnutie

na kráľa, aby jej dieťa žilo i v náručí druhej matky, no druhá sa chce presadiť tým, že s tou druhou chce precítiť najhoršiu bolesť vlastného života. Ktorý krok je správny, keď matky počujú od kráľa: „Rozotnite to živé dieťa na dvoje“? Ktoré je dobré rozhodnutie, keď človek počuje, že aj to živé má byť umŕtvené? To, ktoré sa vzdá dieťaťa len preto, aby žilo. Sila matiek je omilostenie. Sila matiek je ochrana života a je odovzdanie dieťaťa do rúk Najvyššieho sudcu. Kto je silná matka a vychovávateľka? Prenehaj svoje dieťa Pánovi, zver ich Ježišovi, ktorý stále hovorí slabo vzdelaným učeníkom: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo.“ (Mk 10,14) On ich skutočne požehná, keď stál sa pre nás otrokov požehnaním. On berie do náručia a kladá ruky na tých najzraniteľnejších. Detinská viera nech je v tvojej službe očividná, aby mohla a mohol každý deň povedať Pánovi, svojmu Sudcovi, Kráľovi ako omilostená a omilostený: Bohu vďaka. Amen.

Modlitba:

„Slepých budem viesť po ceste im neznámej, budem ich viesť po neznámych chodníkoch. Pred nimi premením tmu na svetlo, hrboľaté cesty na rovinu. To sú veci, ktoré urobím a neodstúpim od nich.“ (Iz 42,16)

„Boh predvolá na súd každý čin, všetko, čo je skryté, či je to dobré, alebo zlé.“ (Kaz 12,14)

A tak teda každý z nás vydá Bohu počet za seba. Už teda viac jeden druhého nesúďme. Ale radšej usudzujte, ako bratovi nedať príčinu urážať alebo pohoršovať sa.“ (R 14,12-13)

„Hospodin je predsa spravodlivý, miluje spravodlivé skutky. Úprimní uvidia jeho tvár.“ (Ž 11,7)

„...obnovte sa duchovným zmýšľaním a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ (Ef 4,23-24)

„On bude súdiť medzi národmi a naprávať mnohé kmene, takže si z mečov ukujú radlice, zo svojich kopijí vinárske nože. Národ proti národu nepozdvihne meč a už sa nebudú cvičiť v boji.“ (Iz 2,4-5)

„...nech nik nezmýšľa vo svojom srdci zle proti svojmu blížnemu a nemilujte krivú prísahu, lebo toto všetko sú veci, ktoré nenávidím,“ znie výrok Hospodina.“ (Zak 8,17).“

„A buďte k sebe dobrí, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, ako aj vám Boh odpustil v Kristovi.“ (Ef 4,32)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,16)

Požehnanie: „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (Ijn 4,7.10) Amen.

Pieseň: Žalm č. 134: „Vy všetci Bohu slúžiaci...“

Zlatica Oravcová: Kde

Kde vidíš otvorené brány,
Vojdi a zostaň v dome tom
A zotrvať buď odhodlaný,
Nech ti je láska podnetom!

Kde vidíš zatvorené dvere,
Volaj a trpezlivo krič –
Klop vytrvale v každom smere,
Odpočinku si nedožič!

Kde vidíš rozvadených ľudí,

Snaž sa ich zmieriť a to hneď,
Hodinu nevieš svojej smrti –
Kristovým Svetlom svieť im, svieť!

Kde vidíš úbohosť a biedu,
Srdce, čo skmásal ostrý žiaľ,
Tvár vráskou značenú a bledú,
Zastav sa, by si zaplakal!

Kde vidíš žiariť úsmev svieži,
Nech radosť zjasní tvoju tvár –
Kde vidíš, nemocný že leží,
Oddaj mi tichej služby dar!

Kde vidíš ostrý tieň hriechu,
Dušu, čo veľmi trpí preň –
Chod' k Pánovi jej pre útechu,
zvestuj jej, že je biely deň.

Že Kristus kajúceho spasí!
Kajúcim bud'me: ja a ty –
na poli zrejú zlaté klasy,
Pán blízko v LÁSKE BOHATÝ!